

PREDSTAVLJANJE KNJIGE „EVO ME“ – KSENIJA ABRAMOVIĆ – 07.05.2026.

Nakana knjige – svjedočanstvo malih koraka:

Knjiga je prvotno željela reći kako je nastala Laudato televizija, televizija koja je rasla s narodom. No, da bi to ispričala, utemeljiteljica i vlasnica Laudata Ksenija Abramović trebala je izložiti sebe – jer snaga televizije nije u kronološkim podacima, već u svjedočanstvu poziva iz kojega je televizija rođena. A to svjedočanstvo je *put malih koraka*, kako kaže podnaslov. Smisao se prepoznaje kad se koraci zbroje. Uloga svjedočanstava je osnažiti vjeru. Tome nas uče i apostoli koji nisu prenosili neke druge izvore o Isusu, već ono što su vidjeli, doživjeli, dotaknuli (usp. 1 Iv 1,1). Zato je pred nama autobiografska priča koja kazuje kroz što je sve prolazila Laudato televizija dok još nije bila ni u ljudskim snovima, ali u Božjem naumu je pažljivo pripremljena. Što smo vidjeli, doživjeli i dotaknuli na putu do malih ekrana? Autobiografije nastaju i kako bi bile svjedočanstvo mogućega u nemogućem, trag o prekretnicama koje više nisu samo osobne, već su darovane zajednici – Crkvi i narodu.

O autorici:

Ksenija Abramović je umjetnica i prepoznateljica Božje ljepote u trenutku u kojem živi, što je pokazala kroz Laudato galerije, potporu izvođačima duhovne glazbe, različitim crkvenim projektima, humanitarnim akcijama. Magistra ekonomije, s navršene 63 godine života, iskustva i vještine stečene u poduzetništvu – ekonomiji, vlastitoj tvrtki, galerijama - stavila je u službu živog i medijskog svjedočenja Boga. A to nije lako. „*Kako će to biti kad ja medije ne poznajem?*“, tiho je pitanje s kojim se nosila prije pokretanja Laudata. I nije dobila Božje gotovo rješenje, tek *svjetlost za sljedeći korak*. I u tom koračanju bila je strpljiva. Vješto je čuvala ravnotežu između poduzetnice i vjernice pokazujući kako ta dva identiteta nisu konkurencija, već u službi jednoga cilja. Knjiga nije plod zanosa, već odgovornosti. Upravo se taj pojam - odgovornost – u knjizi spominje 75 puta, vjernost 68, a poslanje i povjerenje, svaka više od 100 puta.

Kontekst Božje Riječi i Crkve:

Ono što stvara, Ksenija smješta u kontekst Božje Riječi i Crkve. Posebna vrijednost knjige su biblijski citati utkani u svako poglavlje i odlomak. Oni pokazuju koliko je Riječ Božja stvarno suputnik, to nije tekst za neke druge, nego za nas. *Kada sam je pitala – Ksenija, kako si našla biblijski citat baš za svaki odlomak? – kaže: To*

sam čula u srcu, a p. James me naučio kako se Sveto pismo čita da ga u svojem životu prepoznaš kao poruku Božje blizine. Vrijednost je s odmakom i retrospektivnim pogledom vidjeti kako je Bog pratitelj svih naših situacija, i samo u njemu naš život ima cjelinu koja daje plod. A po plodovima će nas prepoznati. No, i razumijevanje poticaja Pisma potrebno je njegovati u zajednici, s Crkvom. Zato je na putu stvaranja Laudato televizije Kseniji bila važna potpora biskupa, molitva i suradnja redovnika, redovnica, molitvenih zajednica... Svjesna je da je televizija postala stvarnost koja je nadilazi i pripada hrvatskom narodu u kojem je rođena. A njezino je bilo – ostati. U knjizi se otvara i jedno važno pitanje žene u Crkvi kao tihe snage vjernosti. „Žene nose skriveni trud i odgovornost bez buke“, kaže i kasnije dodaje: „Crkva se ne obnavlja bukom, nego vjernošću“. Da ovo služenje ima smisla i dragocjeno je Crkvi prepoznali su: zagrebački nadbiskup mons. Dražen Kutleša kao autor predgovora, zadarski nadbiskup emeritus mons. Želimir Puljić kao autor pisma prijatelja, književnik Stjepan Lice kao recenzent... I sam papa Lav XIV. koji je osobno dao potpis knjizi 18. ožujka ove godine.

O naslovu „Evo me“:

Najčešće usklik „Evo me“, Božji poziv i odaziv vežemo uz duhovna zvanja – Sakrament svetog reda ili redovničke zavjete. No, sada smo na području odaziva vjernice laikinje na poziv koji je čula u srcu. I uporno, ali tiho, nenametljivo i diskretno – *ako hoćeš* – pratio ju je sve do odaziva, ali i dalje, jer odaziv se događa svakog dana. To je put prepoznavanja, razlučivanja, samoće, čuđenja, traženja i izazova. A korijeni su u sakramentalnom životu kao izvoru prve životne milosti. Ta milost ne nosi ugodu i samo dobar vjernički osjećaj, već odgovornost – što s tom milošću učiniti. Ovo je priča o odazivu trećega puta iz kojega je rođena Laudato televizija. Autorica kaže: *„To nije put osamljenosti, nego put posvećenosti. Put na kojem žena može živjeti puninu svoga poziva kao laikinja u svijetu, služeći Bogu i ljudima.“* Ovo služenje nije propisano konstitucijama, pravilima koja daju sigurnost i okvir, već je vođeno Riječju Gospodnjom kao svjetiljkom za samo sljedeći korak.

Dvadeset je godina otkako je Ksenija Abramović čula Božji poziv o pokretanju katoličke televizije, bilo je to 2006.: *„Nisi prva koju sam zvao, ali si prva koja se odazvala mom pozivu.“* I za ove riječi kaže: *„Nisu došle u molitvi koju sam tražila, niti u trenutku posebne sabranosti. Došle su tiho, ali s težinom istine koja se ne objašnjava. Kao što u Svetom pismu Božja riječ dolazi bez najave i bez jamstava, ali uvijek sa zahtjevom za odgovor.“* Svatko ima svoje talente koje je pozvan umnožiti i reći „Evo me“, na mjestu i u okolnostima koje su mu dane. I to je dvostruki dobitak – uvid u smisao vlastitog postojanja i plod za druge koji u svjedočanstvu mogu prepoznati ohrabrenje za vlastitu, originalnu zadaću po mjeri duše svakoga od nas. I dragocjena je napomena u recenziji

koju je napisao književnik Stjepan Lice: „Ova knjiga čitatelju može poslužiti i za osobni ispit savjesti. Za samoprovjeru: tko sam ja, gdje sam ja u rasponu od samodostatnosti i razboritosti koja sputava korak, do predanosti i zanosa, sve do evanđeoske ludosti? U konačnici, tko sam ja u odnosu prema Bogu, pa onda i prema sebi samome?“

O stilu:

Knjiga „Evo me“ je autobiografija koju, u pojedinim dijelovima prati napetost romana koji potiče na pitanje - i što je dalje bilo? Tako jedno poglavlje traži drugo. U dijelovima će odati dojam pjesme u molitvi i molitve u pjesmi, baš onako kako duša diše dok s Bogom razgovara, šuti, strepi, osluškuje. Knjiga je i meditacija nad znakovima, događajima, tišinom. Kroz sedam velikih poglavlja i na 340 stranica isprepliću se odlomci bogati emocijama, znakovima, iskustvima koja su dohvatljiva svakom čitatelju, jer su - naša. Tko od nas nije doživio iskustvo Božje šutnje, ljudske sumnje ili ignoriranja? Treba li se tada povući? Događaji u knjizi odat će dojam da se čitaju brzo, ali živjeli su se sporo – kaže autorica: „Između svake godine bile su noći, molitve, čekanja i tišine koje se ne mogu mjeriti datumima.“ Tako kronološku priču Ksenijinog i Laudatovog života prate duboko intimne ispovijesti duše, preokreti, samoće odluke i vjernost unatoč svemu.

Zanimljivo za gledatelje:

Sada će mnogi gledatelji moći prvi put pročitati ono što ekran ne prikazuje, a predstavlja temelje televizije koja je prijatelj i tiha prisutnost u domovima gledatelja u Hrvatskoj, BiH i iseljeništvu. *Put od sjemena posijanog na Malu Gospu, Boga koji otvara vrata, utječe na letove, pošalje prave ljude u pravom trenutku. Kad se koraci počnu slagati, tada i svako čekanje ili odgoda dobiju smisao sazrijevanja. Ovo je knjiga i o ljudima ispred i iza kamera, dobročiniteljima čija srca Bog otvara točno kad treba ne stvarajući zalihe sigurnosti unaprijed, o koljenima molitelja i zajedništvu naroda iz kojega i za koje televizija živi.* Gledajući zapisano samo najvažnije o Laudato televiziji, čitatelj zaista može shvatiti zašto je njezino ime – Laudato – Hvaljen! Ovaj usklik pripada sv. Franje – Hvaljen budi, Gospodine moj! I svaki put kad se izgovori ime Laudato televizije, zapravo kažemo – Hvaljen budi Ti koji si sve ovo osmislio i pokrenuo, brižno rasporedio u naše dane. I mi smo tome svjedoci!